

det ærede Medlem oplyser, at Kammerherre Meldahl har en Løn af 10,681 Kr. Det er rigtigt, at Kammerherre Meldahl et Aar har haft en Indtægt — ikke nogen Løn, men en Indtægt — af 10,681 Kr., heri iberegnet Dagpenge og Rejsegodtgørelse. Hans ligefremme Rejsegodtgørelser er man imidlertid vel næppe berettiget til at regne med til hans Indtægt. I tidligere Tid har han ikke haft denne Indtægt, og naar det ærede Medlem vil se paa Budgettet i Aar, vil han se, at det er et langt mindre Beløb, som er budgetteret for ham for det kommende Aar. Men derud fra, at Statens Bygningsinspektør ved sine Arbejder i Statens Tjeneste et enkelt Aar har haft nævnte Indtægt, at ville udlede, at det hele System fører eller kan føre til Svindlerier eller aabner Mulighed for de største Svindlerier og Bedragerier, og fører til, at vort Bygningsvæsen bliver enestaaende dyrt, forekommer mig dog at være ganske uberettiget. Sagen er den, at i en Aarrække, meget lang Tid, have Statens Bygningsinspektører været lønnede med 3600 Kr. i Løn og 3 pCt. af Overslagssummen paa de større Arbejder, som Staten lader foretage, som Arkitekthonorar. Dette svarer omtrent til 60 pCt. eller knapt $\frac{2}{3}$ af det Honorar, som private Arkitekter erholde for det selv samme Arbejde i Henhold til Arkitektforeningens Priskurant, som nøje overholdes. Med andre Ord: Statens Arkitekthonorar er væsentlig billigere end de private. Naar vi skulle tale om, hvorvidt Staten bliver bedraget, ved jeg ikke nogen som helst Ordning, som skulde beskytte os derimod. Hvilken Ordning det ærede Medlem end vil foreslaa, vil den Mulighed ikke være udelukket, at Statens Embedsmænd, og da særlig paa dette Omraade, ville kunne være Kæltringer. Derfor er det netop, at Staten har henvendt sig til de mest fremragende og mest intakte Personligheder, den kender paa dette Omraade, for at være sikker paa, at der ikke foregaar noget saadant, og at der ikke vil kunne komme til at foregaa noget saadant. Jeg mener, at den Insinuation, som ligger i disse Udtalelser, er ganske sikkert uberettiget. Og naar man nu ser hen til, at Forholdet i Virkeligheden er dette, at Regeringen Aar for Aar har fremsat Forslag til en anden Ordning, nemlig Forslag til Lov om Bestyrelsen af Statens under de civile Ministerier hørende Bygningsvæsen, medens Rigsdagen ikke har ønsket nogen anden Ordning, idet det nævnte Forslag ikke er blevet behandlet af Rigsdagen, synes jeg egentlig, at Anken bliver endnu

mere uberettiget. Regeringen har i denne Henseende gjort, hvad den kunde gøre, medens Rigsdagen Gang paa Gang indirekte har godkendt den bestaaende Form, ved ikke at ville behandle et Lovforslag, i hvis Anmærkninger der udtales følgende — det er ganske kort, hvis den ærede Formand tillader mig det, vil jeg læse det op —: „Der er ved forskellige Lejligheder under Forhandlingen paa Rigsdagen blevet gjort gældende, at Statens civile Bygningsvæsen medfører uforholdsmæssig store Udgifter, og navnlig er det uheldige i, at Bygningsinspektørerne delvis lønnes med Procent af Overslagssummerne paa de større Bygningsarbejder, oftere blevet fremhævet, og det maa indrømmes, at der kan gøres begrundede Indvendinger mod denne Lønningsmaade“. Det er en af Begrundelserne for Fremlæggelsen af dette Lovforslag, som Rigsdagen ikke har behandlet. Det forekommer mig derfor, at man ikke med Billighed kan forlange, at det hele Spørgsmaal tages under Overvejelse paa ny. Men selvfølgelig, hvis der i den Henseende kommer en Opfordring til mig fra mest kompetent Side, skal jeg gøre det. — Naar det ærede Medlem dernæst har anket over, at der ikke ved disse Arbejder benyttes Licitation i tilstrækkeligt Omfang, vil jeg sige, at ved større Arbejder, ved Nybygninger, benyttes i det hele Licitation, men derimod ikke ved Arbejder, som efter deres Beskaffenhed ikke egne sig til Licitation, mindre Reparationsarbejder og lignende. Jeg havde i øvrigt ikke ventet, at det ærede Medlem skulde komme og paatale Mangel paa Licitation, thi er der noget, det Parti, hvortil han hører, kæmper for, er det Afskaffelsen af Licitation, og det er ikke ret mange Aar siden, jeg har været i en ret varm Debat her i Tinget i Anledning af et Forslag, som i alt væsentligt gik ud paa at forhindre Licitation ved Statens Arbejde. Altsaa, naar man ikke liciterer bort og derved fremskaffer det, som i alt Fald det ærede Medlems Partifæller mener er gode Arbejdsvilkaar for Arbejderne, faar man Bebrejdelser derfor; men bruger man Licitation, faar man Bebrejdelser, fordi Smudskonkurrencen fremmes gennem Licitation, og Arbejderne derigennem faar ringere Løn, end der tilkommer dem. Det ses, at man er daarlig stillet; hvad enten man gør det ene eller det andet, faar man Bebrejdelser.

Det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (P. Madsen) spurgte mig, om Projektet om en Tilflugtshavn for